

1 เธสะโลนิกา 4:13-18

การดำเนินชีวิตตามพระเยซู

“ความหวังที่เรามี”

ศจ. ไบรอัน นอร์ธ

10 พฤศจิกายน 2024

มีคนกล่าวไว้ว่าในชีวิตมีเพียงสองสิ่งเท่านั้นที่มีความแน่นอน นั่นคือความตายและภาษี
ฉันไม่รู้ว่านั้นถูกต้องจริงหรือไม่... จริงๆ แล้วฉันคิดว่าไม่... แต่มาเริ่มกันที่เรื่องภาษีก่อนดีกว่า (เจียบ)

โอเค... หัวข้อนี้คงเพียงพอแล้วจริงๆ แล้ว พระเยซูตรัสว่า “จงถวายสิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์
และถวายสิ่งที่เป็นของพระเจ้าแก่พระเจ้า” มัทธิว มาระโก และลูกาต่างก็รวมสิ่งนี้ไว้ด้วย
เปาโลกล่าวสิ่งเดียวกันโดยพื้นฐานในโรม 13 มีอีกสองสามแห่งที่สามารถอนุมานหรือใช้กับภาษีได้
แต่คำสอนของพระเยซูและคำสอนของเปาโลเป็นคำสอนที่เป็นรูปธรรมที่สุดที่เราได้รับ

ความแน่นอนอีกอย่างในชีวิต ตามคำพูดนี้ก็คือความตาย ไม่มีใครสามารถเอาชีวิตรอดได้
หากคุณนั่งคิดเรื่องนี้นานเกินไป คุณอาจรู้สึกหดหู่เล็กน้อย แต่พระคัมภีร์ไม่ได้หลบเลี่ยงเรื่องนี้
หนังสือปัญญาจารย์ในพันธสัญญาเดิมเตือนเราว่าไม่ว่าคุณจะใช้ชีวิตอย่างไร ทำงานอะไร
ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร และอื่นๆ...เราทุกคนก็ต้องตาย สดุดี 103:15-16 กล่าวว่า
“ชีวิตของมนุษย์ก็เหมือนหญ้า งอกงามเหมือนดอกไม้มันในทุ่ง ลมพัดผ่านแล้วก็หายไป
และสถานที่ของมันก็จำไม่ได้อีก” (สดุดี 103:15-16)

สดุดี 23:3 – “แม้ว่าข้าพเจ้าจะเดินผ่านหุบเขาเงามรณะ” –
อาจเป็นข้อพระคัมภีร์ที่โด่งดังที่สุดเกี่ยวกับความตาย ดังนั้น
ความหวังที่เผชิญหน้ากับความตายมีอะไรบ้าง หากมีอยู่ ชีวิตเป็นเพียงเรื่องของ “กิน ดื่ม และรื่นเริง
” หรือไม่? เพลิดเพลินกับชีวิตให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้? อดทนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้?
เราพยายามทำให้ตัวเองรู้สึกดีขึ้นเกี่ยวกับชีวิตด้วยมรดกที่เราหวังว่าจะทิ้งไว้หรือด้วยการล้อเล่นเกี่ยว
กับมัน? เรื่องตลกที่ฉันชอบที่สุดเกี่ยวกับผู้ชายสามคนที่ไปร่วมงานศพของเพื่อนร่วมกัน
และพวกเขาเริ่มพูดคุยเกี่ยวกับการเสียชีวิตในที่สุดของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาหวังว่าผู้คนจะพูดใน
งานศพของพวกเขา ผู้ชายคนหนึ่งพูดว่า
"ฉันหวังว่าพวกเขาจะพูดว่าฉันเป็นพ่อและสามีที่ซื่อสัตย์และดี" ผู้ชายคนที่สองพูดว่า
"ฉันหวังว่าพวกเขาจะพูดว่าฉันเป็นเพื่อนที่กล้าหาญและซื่อสัตย์" ผู้ชายคนที่สามพูดว่า
"ฉันหวังว่าพวกเขาจะพูดว่า 'ดูสิ เขากำลังเคลื่อนไหวนะ!'" 😊

แต่ไม่ว่าเราจะเล่นตลกเกี่ยวกับความตายมากเพียงใด
ซึ่งอาจเป็นเพียงกลอุบายทางจิตวิทยาที่ไม่ดีเพื่อเพิกเฉยหรือลดความสำคัญของความเป็นจริง...

สิ่งที่เราควรพิจารณาจริงๆ ก็คือ

มีความหวังที่แท้จริงและแน่นอนสำหรับเราเมื่อเผชิญหน้ากับความตายหรือไม่ มีการปลอมโยนใดๆ
เกี่ยวกับความตายหรือไม่ มาดูกันว่าข้อพระคัมภีร์ในวันนี้จะพูดถึงเรื่องนี้อย่างไร

ขณะที่เราเดินต่อไปใน 1 เธสะโลนิกา

ซึ่งเป็นจดหมายฉบับแรกของเปาโลถึงคริสตจักรที่เขาช่วยก่อตั้งในเมืองเธสะโลนิกาของกรีก

วันนี้เราอยู่ใน 4:13-18 และเราจะอ่านทั้งหมดนี้ในบทอ่านเดี่ยวในวันนี้

นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในขณะนี้...

ดังนั้นคำตอบสั้นๆ ก็คือ เรามีความหวัง และความหวังนี้ให้กำลังใจเรา ในข้อเหล่านี้ มีบางข้อที่ตอบคำถามว่าทำไมเราจึงมีความหวังและการปลอบโยนนี้ แต่ข้อเหล่านี้ก็อาจสร้างคำถามบางอย่างสำหรับเราเช่นกัน ดังนั้น มาดูกันว่าเราสามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้หรือไม่ ก่อนที่จะกลับไปถึงความหวังที่เรามีในพระเยซู

ก่อนอื่นเลย คำที่มักใช้บ่อยที่สุดในพระคัมภีร์เพื่ออธิบายสิ่งที่เราเรียกว่า “การกลับมา” หรือ “การเสด็จมาครั้งที่สอง” ของพระเยซูคือคำภาษากรีก “Parousia” ซึ่งไม่ใช่คำเดียวที่เราจะพบเห็นได้ เราเห็นคำนี้ในข้อ 15 เมื่อเข้านี้ เมื่อเปาโลเขียนถึง “...การเสด็จมาของพระเจ้า...” เหล่าสาวกและพระเยซูใช้คำนี้หลายครั้งในมัทธิว 24 เมื่อพูดถึงหัวข้อนี้ เปาโลใช้คำนี้สิบสี่ครั้งในจดหมายห้าฉบับของเขา รวมทั้งสี่ครั้งในฉบับนี้ และผู้เขียนพันธสัญญาใหม่คนอื่นๆ เช่น ยากอบ เปโตร และยอห์นก็ใช้คำนี้เช่นกัน และ “ปารูเซีย” หมายความว่าเพียงแค่ว่า “ปรากฏ” หรือ “มา” เท่านั้น เป็นการ “ปรากฏ” ของพระเจ้าเยซูเป็นการ “เสด็จกลับมา” ของพระองค์ เพื่อแยกความแตกต่างจากชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ในศตวรรษแรก เราเรียกว่า “การเสด็จมาครั้งที่สอง” แต่พระเยซูไม่ได้เรียกมันว่า “การเสด็จมาครั้งที่สอง” ของพระองค์จริงๆ มันเป็นเพียงการปารูเซีย การปรากฏของพระองค์เท่านั้น

ประการที่สอง คริสเตียนในศตวรรษแรกดูเหมือนจะเชื่อว่า “ปารูเซีย” ของพระเยซูจะเกิดขึ้นในช่วงชีวิตของพวกเขา ใครจะตำหนิพวกเขาได้ พวกเขาไม่มีเหตุผลที่น่าเชื่อที่จะไม่เชื่อเช่นนั้น ตลอดหลายศตวรรษนับจากนั้น ผู้คนบางกลุ่มใช้ความคาดหวังที่ไม่ถูกต้องอย่างเห็นได้ชัดนี้เป็นข้อโต้แย้งต่อความน่าเชื่อถือของพระคัมภีร์ เพราะถ้าคริสเตียนยุคแรกคิดผิดเกี่ยวกับการปารูเซีย เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับความคิดที่ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา หรือพวกเขาคิดผิดเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ แต่ไม่ใช่เรื่องของการปารูเซียของพระเยซู พระเยซูเองเป็นผู้ให้สัญญา และนั่นคือที่มาของคำสัญญา ส่วนเรื่องเวลาที่เกิดขึ้นนั้น เราจะเห็นในสัปดาห์หน้าว่าเปาโลใช้คำอุปมาอุปไมยเดียวกับที่พระเยซูทรงใช้เพื่ออธิบายว่าเราไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่พระเยซูจะปรากฏตัวอีกครั้ง พระองค์จะเสด็จกลับมา

จากนั้นเปาโลจะอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระเยซูทรงให้พื้นฐานสำหรับเรื่องนี้ในคำสอนที่พบในมัทธิว 24 มาระโก 13 และลูกา 21 ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นที่มาของข้อมูลที่คุณอาจเคยอ่านเกี่ยวกับประเทศต่างๆ ที่ลุกขึ้นต่อต้านประเทศต่างๆ สงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม ผู้คนอื่นๆ เข้าใจผิด พระเยซูทรงอ้างว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ “ความชั่วร้ายที่ทำให้เกิดความรกร้างว่างเปล่า” เป็นวลีที่พระเยซูทรงใช้ในมัทธิว 24 และมาจากหนังสือดาเนียลและคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ โดยเฉพาะดาเนียล 9, 11 และ 13 ในมาระโก เราเห็นคำพูดบางคำจากอิสยาห์ที่พระเยซูทรงใช้พูดถึงดวงอาทิตย์ที่มีดลงและดวงดาวที่ตกลงมาจากท้องฟ้า และแน่นอนว่ายังมีหนังสือวิวรณ์ด้วย และภาพที่วาดไว้ในคำสอนเหล่านี้ค่อนข้างจะเกินจริง

แต่: ยังมีสัญลักษณ์มากมายในสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เข้าใจได้ยาก แต่แน่นอนว่าผู้คนพยายามตีความและทำความเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มี “แนวคิดหลัก” สี่แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เรามักเรียกว่า “ช่วงเวลาสุดท้าย”

และยังมีแนวคิดอีกสามหรือสี่แนวคิดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูในสถานการณ์ช่วงเวลาสุดท้ายเหล่านั้น และตัวแปรอื่นๆ เช่นกัน หากคุณลองคำนวณดู ก็จะพบว่ามีการผสมผสานที่เป็นไปได้มากมาย ฉันคิดว่าสัปดาห์นี้ฉันเจอ 15 คำนี้ แม้ว่าจะมีสี่คำหลักๆ และป้ายกำกับที่ใช้เพื่ออธิบายตำแหน่งเหล่านี้ล้วนใช้คำใหญ่ๆ ที่บางครั้งก็มีความหมายคล้ายกันแต่ต่างกัน เช่น พันปี ก่อนพันปี หลังความทุกข์ยาก ยุคการประทານ และอื่นๆ ดังนั้นคุณอาจพูดว่า "ฉันเป็นคนยุคก่อนพันปี กลางความทุกข์ยาก ยุคการประทານ" อย่างน้อยฉันคิดว่านั่นเป็นการผสมผสานที่เป็นไปได้ แต่ลองเริ่มต้นด้วยคำนั้นในห้องพักผ่อนของสำนักงานพรุ่งนี้ดูสิ ใช้นิยาม

ดูสิ

ฉันฉลาดกว่าตัวสูง...มีเซลล์สมองมากกว่าเซลล์ผม...(ฉันรู้ว่ามาตรฐานนั้นต่ำสำหรับทั้งสองอย่าง). ..ฉันมีปริญญาโทด้านเทววิทยาคริสเตียนและการรับใช้...และเรื่องพวกนี้ทำให้ฉันเวียนหัว

แม้จะมีคำถามและความแตกต่างในการตีความพระคัมภีร์

แต่ก็มีบางสิ่งที่เราสามารถอนุมานได้จากพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซู

และเปาโลทำให้ชัดเจนมากที่นี่ แม้ว่าจะยังมีคำถามอยู่ เขาเขียนว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาจากสวรรค์ด้วยพระบัญชาอันดัง ด้วยเสียงของหัวหน้าทูตสวรรค์ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ตายในพระคริสต์จะฟื้นคืนชีพก่อน หลังจากนั้น เราที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกรับขึ้นไปพร้อมกับพวกเขาในเมฆเพื่อไปพบพระเจ้าในอากาศ และเราจะอยู่กับพระเจ้าตลอดไป" (1 ธส. 4:16-17)

เหตุผลที่เขาเขียนดูเหมือนจะเป็นเพราะผู้เชื่อในเมืองเธสซาโลนิกาเสียใจที่คนในคริสตจักรของพวกเขาเสียชีวิตตั้งแต่ที่เปาโลอยู่กับพวกเขาเป็นครั้งสุดท้าย แต่พระเยซูยังไม่เสด็จกลับมา ดังนั้นพวกเขาจึงสงสัยว่าความเชื่อของคุณคน(เหล่านั้น)ที่เสียชีวิตไปนั้นไร้ประโยชน์หรือไม่ มีความหวังสำหรับผู้ตายในพระคริสต์หรือไม่

และเปาโลพูดว่า "ไม่มี! มีความหวังอย่างแน่นอน ผู้ตายในพระคริสต์จะฟื้นคืนชีพ และบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาจะถูกรับขึ้นไปพร้อมกับพวกเขาในเมฆเพื่อไปพบพระเจ้าในอากาศ" ซึ่งถ้าพระองค์เสด็จกลับมาในขณะที่ฉันยังมีชีวิตอยู่

การเสด็จขึ้นไปบนฟ้าฉันฟังดูน่ากลัวเล็กน้อย พูดตรงๆ ว่าเป็นการกระโดดแห่งศรัทธาใช้ใหม่ แต่เปาโลอาจใช้คำที่สื่อถึงภาพซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นแบบนั้นจริงๆ

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยการเปรียบเทียบเชิงภาพ รวมถึงเกี่ยวกับพระเจ้าเองด้วย สดุดี 18:2

บรรยายพระเจ้าว่าเป็นหิน หากฉันไปถึงนินดร์และพระเจ้าเป็นแผ่นหินแกรนิตหรืออะไรก็ตาม

ฉันคงผิดหวัง ในทำนองเดียวกัน ฉันไม่คิดว่าคริสเตียนส่วนใหญ่ หรือบางทีอาจไม่ใช่เลย

เชื่อว่าสวรรค์อยู่บนท้องฟ้าจริงๆ และนั่นคือที่ที่เราไปเมื่อพระเยซูพาเราไปอยู่กับพระองค์

ฉันไม่รู้...บางทีพระองค์อาจซ่อนตัวอยู่ข้างนอกกาแล็กซีของเรา...แต่ฉันไม่คิดอย่างนั้น

ดังนั้น จึงมีสัญลักษณ์ในระดับหนึ่ง

แต่ความจริงที่ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเพื่อพาเราไปยังบ้านนินดร์ของเรามีรากฐานมาจากคำสอนของพระเยซูเอง และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ยากที่สุดสำหรับบางคนที่จะเชื่อ

แต่ถึงกระนั้น คริสเตียนยุคแรก หลายคนที่รู้จักพระเยซูเป็นการส่วนตัว ก็ไม่ยอมละทิ้งคำอ้างนั้น

แม้จะเผชิญกับการข่มเหงและความตายของตนเองเพราะคำอ้างนั้น

ทำไมพวกเขาถึงยอมตายเพื่อมัน หากพวกเขาเชื่อมั่นเป็นเรื่องโกหก ดังนั้น

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเองจึงสนับสนุนคำสัญญาของพระองค์ที่จะเสด็จกลับมา

ตอนนี้ คุณอาจกำลังถามว่า “ประเด็นคืออะไร” หากคุณถาม ฉันดีใจ เพราะฉันต้องการตอบคำถามนั้น ประเด็นสำคัญคือสิ่งที่เปาโลเขียนไว้ที่นี้: “พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ต้องการให้ท่านไม่รู้เรื่องคนเหล่านั้นที่หลับไหลในความตาย เพื่อว่าท่านจะไม่โศกเศร้าเหมือนมนุษย์คนอื่นๆ ที่ไม่มีความหวัง” (ข้อ 13) จากนั้น หลังจากเดือนพวกเขาถึงความตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู และทำให้พวกเขาเข้าใจเรื่องความตายและการอยู่กับพระเจ้าในนิรันดรมากขึ้น เขาเขียนว่า “ดังนั้น จงหนุนใจกันและกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้” (ข้อ 18)

พวกเราหรืออย่างน้อยคริสเตียนบางคนก็มักจะติดอยู่ในข้อถกเถียงทางการตีความพระคัมภีร์ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อใด อย่างไร ที่ไหน และอื่นๆ อีกมากเมื่อใด คำถามที่สำคัญที่สุดคือ สิ่งนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร คำตอบคือ หมายความว่าเรามีความหวัง! ความมั่นใจว่าจะอยู่กับพระเจ้าชั่วนิรันดรผ่านทางศรัทธาในพระเยซูทำให้เรามีความหวังสำหรับตอนนี้และตอนนี้ ชีวิตนี้ไม่ใช่ทั้งหมดที่มีอยู่ ความตายไม่มีค่าตัดสินขั้นสุดท้าย มีชีวิตอีกด้านของหลุมศพ และเป็นนิรันดร เป็นสิ่งที่ดี และอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เมื่อใด เราวางใจในพระเยซู อีกด้านหนึ่งของเหรียญคือบางคนไม่มีความหวัง เปาโลทำให้ชัดเจน เราต้องดำเนินชีวิต ไม่ใช่ในฐานะผู้ที่ไม่มีความหวัง แต่ในฐานะผู้ที่มีความหวัง เพราะพระเยซู

มีคนที่ไม่มีความหวัง มีคนคิดว่าชีวิตนี้คือทั้งหมดที่มี ดังนั้น จงกิน ดื่ม และสนุกสนาน... ปัญหาคือ ชีวิตไม่ได้มีความสุขเสมอไป มีความเจ็บปวด ความทุกข์ ความเศร้า ความเจ็บปวดใจ และอื่นๆ อีกมากมาย ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้ และสำหรับบางคน สิ่งเหล่านี้ทำให้รู้สึกหนักอึ้ง แม้แต่สำหรับคริสเตียน บางครั้งปีศาจก็เข้ามาครอบงำเราและทำให้เราจมอยู่กับสิ่งเหล่านี้ และเราดิ้นรนเพื่อค้นหาความหวัง ผู้ชายคนหนึ่งของฉันรู้จักในสมัยเรียนมหาวิทยาลัยและได้พบหน้ากัน 2-3 ครั้งตั้งแต่นั้นมา... เขาเป็นสาวกพระเยซูที่กระตือรือร้น มีภรรยาและลูกสองคนในสมัยเรียนมหาวิทยาลัย... ประมาณสี่สัปดาห์ที่แล้ว เขาฆ่าตัวตาย เขาหมดหวัง หรือรู้สึกว่าตัวเองเป็นภาระของคนอื่น และกำลังจุดริ้วความหวังหรือจุดมุ่งหมายในชีวิตของพวกเขา ลง ฉันไม่รู้ บางทีเราคงไม่มีวันรู้ว่าอะไรทำให้เขาต้องตกต่ำถึงขั้นต้องมาอยู่ในสถานการณ่นั้น เพื่อนคนหนึ่งของฉันเล่าให้ฉันฟังเมื่อไม่นานนี้ว่าคืนหนึ่งเมื่อสองปีก่อน เขานั่งอยู่ในรถของเขานานเป็นชั่วโมง พร้อมกับถือปืนในมือ พร้อมทั้งจะลั่นไก เขารู้สึกว่าตัวเองไม่คู่ควรกับความสัมพันธ์ของเขา และรู้สึกว่าเขาสร้างปัญหาให้ความสัมพันธ์มากกว่าที่ตัวเองคู่ควร ขอขอบคุณพระเจ้าที่เขายังมีชีวิตอยู่ เพลงคริสเตียนที่ดังขึ้นทางวิทยุขณะที่เขานั่งอยู่ในรถของเขาได้เปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ชาทานจะใช้ทุกสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อดูดเอาความหวังออกไปจากเรา

เปาโลกำลังพูดว่า: พระเยซูทรงนำความหวังและกำลังใจมาให้! ความหวังไม่ได้มาจากนิทานปรัมปราที่เลื่อนลอย... ไม่ได้มาจากความพยายาม เงินทอง หรือพรสวรรค์ของเรา... แต่เป็นความหวังที่หยั่งรากลึกในชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู และในคำสัญญาของพระองค์ที่จะเสด็จกลับมา ปราบกฏกายอีกครั้ง และนำเราไปอยู่กับพระองค์ชั่วนิรันดร เป็นความหวังที่คุณสามารถพึ่งพาได้ แม้ว่าอาจมีการถกเถียงกันในเชิงตีความพระคัมภีร์เกี่ยวกับประเด็นบางประเด็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ข้อเท็จจริงพื้นฐานนั้นเรียบง่าย ให้ความสบายใจ และกระตุ้นให้เกิดความหวัง ความสบายใจและความหวังเป็นสิ่งที่จำเป็นและปฏิบัติได้จริงสำหรับเราทุกคน บางทีคุณอาจต้องการความสบายใจและความหวังในขณะที่นั่งอยู่ตรงนี้ในขณะนี้

บางทีคุณอาจได้รับข่าวร้ายที่ทำงานเมื่อวานนี้ หรือคุณอาจรู้สึกเศร้าโศกถึงคนใกล้ชิด
หรือการเมืองในประเทศของเราทำให้เกิดความวิตกกังวลและความกังวล หรือสุขภาพของคุณแย่ลง
หรืออาจเป็นสิ่งที่คุณทำหรือใครบางคนทำกับคุณเมื่อหลายปีก่อนซึ่งกีดกันคุณอยู่ตลอดเวลา
หรืออาจเป็นสิ่งที่เราเริ่มต้นเทศนาด้วยความตายและภาษี
ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ทำให้คุณกังวล เครียด วิตกกังวล หรือโศกเศร้า
ขอให้ความจริงเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูและการเสด็จกลับมาใน
ที่สุดทำให้คุณมีความหวังและความสบายใจ เพราะพระเยซูคือความแน่นอนประการที่สามในชีวิต
ความตาย ภาษี และพระเยซู อย่างน้อยเราก็สามารถขยายความประโยชน์นั้นได้ใช่หรือไม่
ขอให้ความหวังและการปลอบโยนจากพระเยซูเป็นสิ่งแน่นอนในชีวิตของคุณ ไม่ว่าจะในวันนี้
พรุ่งนี้ และตลอดไป ขอให้เรอธิษฐาน...อาเมน